17/04/2019

Ο Άγιος Παρθένιος και η ευχή για τον καρκίνο

/ Γνώμες

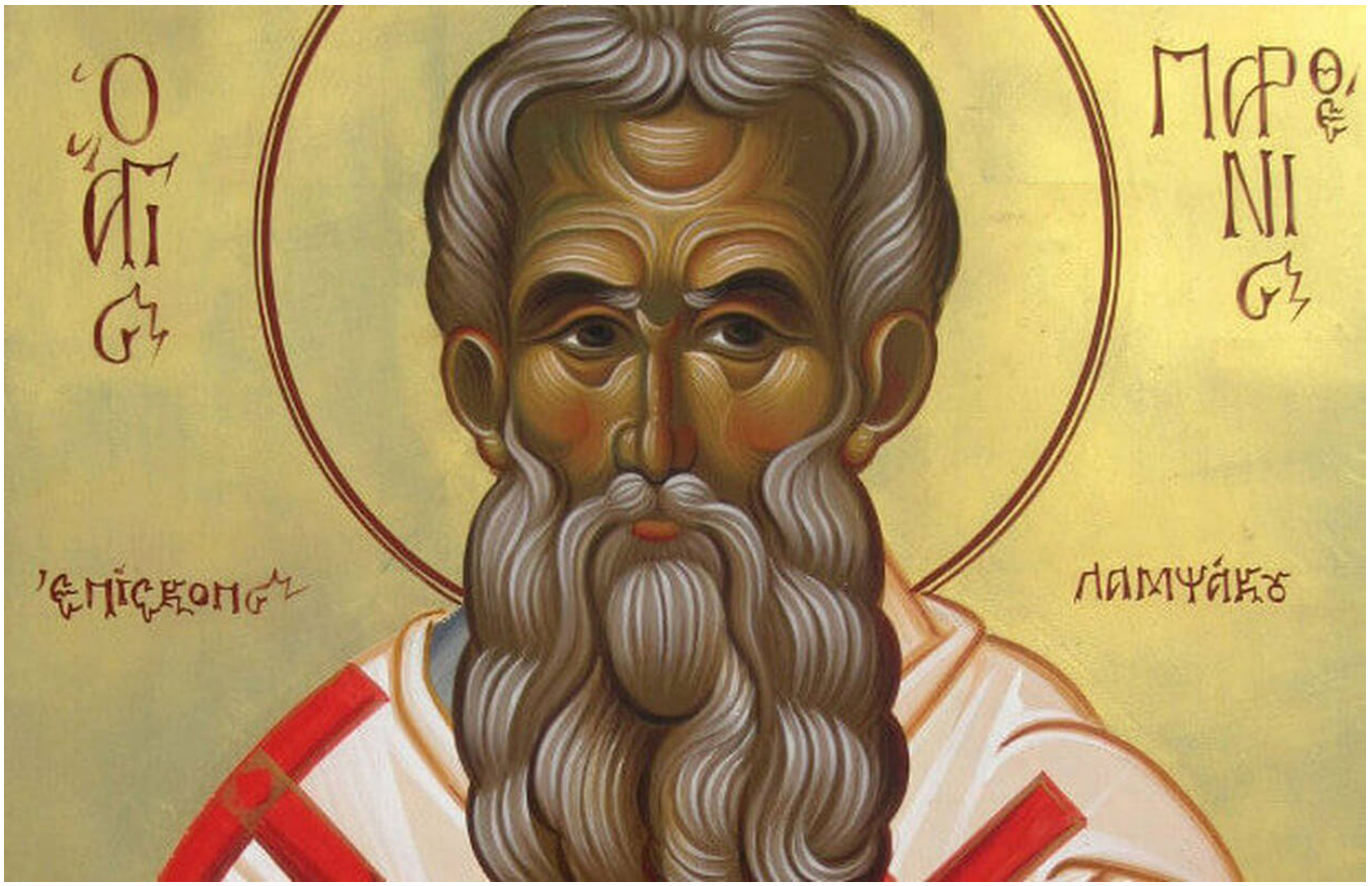

Ο όσιος Παρθένιος καταγόταν από κάποια κωμόπολη της Βιθυνίας και έζησε κατά τους χρόνους του Μ. Κωνσταντίνου (324 – 337 μ.Χ.). Ήταν υιός του διακόνου της Εκκλησίας της Μελιτοπόλεως Χριστοφόρου, από τον οποίο εδιδάχθηκε την ορθόδοξη πίστη.

Ο Άγιος από την παιδική του ηλικία προέκοπτε στην αρετή και την ευσέβεια. Ο τρόπος με τον οποίο ο Κύριος αλίευσε τους αποστόλους, που ήσαν ψαράδες, τον έκανε να αγαπήσει την αλιεία. Κα όταν έριχνε τα δίχτυα του στην Απολλωνιάδα λίμνη και τα ανέσυρε γεμάτα ψάρια, αισθανόταν ότι εργαζόταν σε ένα από τα πλοιάρια του Αποστόλου Πέτρου ή του Ιωάννου.

Τα χρήματα που εισέπραττε από την πώληση των ψαριών δεν τα κρατούσε για τον εαυτό του αλλά τα εμοίραζε στους πτωχούς από αγάπη προς αυτούς. Γι αυτό κι όταν τον ευχαριστούσαν έλεγε: « Διατί με ευχαριστείτε; Δεν έχω καμία τέτοια αξίωση. Μήπως είμαστε ξένοι; Εμείς είμαστε αδελφοί. Τι δε απλούστερο και

φυσικότερο από το να βοηθά αδελφός τους αδελφούς;» Για την ενάρετη αυτού παρουσία ο Επίσκοπος Μελιτοπόλεως Φίλιππος (ή Φιλητός) τον εχειροτόνησε πρεσβύτερο. Αργότερα ο Επίσκοπος Κυζίκου Αχίλλιος (ή Ασχόλιος) τον εχειροτόνησε Επίσκοπο Λαμψάκου.

Η αρετή και η ευσέβεια που έκρυβε στην ψυχή του ήταν τόσο μεγάλη, ώστε ο Θεός τον προίκισε με το χάρισμα της θαυματουργίας, για να μπορέσει να εκδιώκει τους δαίμονες από τους ανθρώπους και να θεραπεύει κάθε είδους ασθένεια. Γι αυτό προσφεύγουν σε αυτόν ιδιαίτερα οι πάσχοντες από την επάρατη νόσο του καρκίνου. Ο Άγιος ήταν ο πράος, ο υπομονετικός, ο φιλόξενος, ο μακρόθυμος, ο άγγελος της ομόνοιας, ο ενθαρρύνων τους μετανοούντες, ο πρόθυμος για το ποίμνιό του. Ο Όσιος Παρθένιος εκοιμήθηκε εν ειρήνη. Τμήμα της τιμίας κάρας αυτού φυλάσσεται στην ιερά μονή Μακρυμάλλη, της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Image not found or type unknown

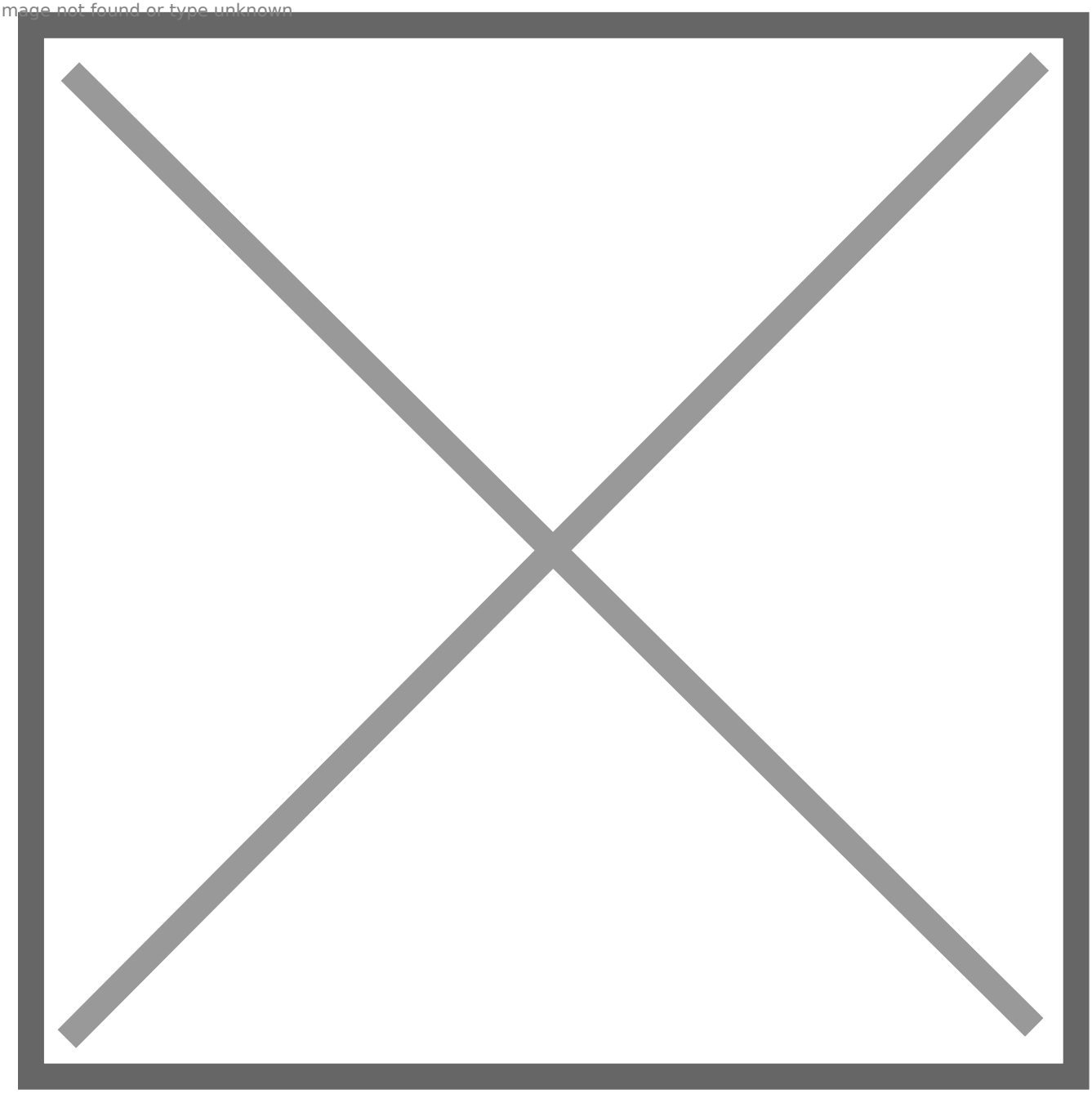

Η τιμία κάρα του αγίου Παρθενίου, επισκόπου Λαμψάκου

ΕΥΧΗ ΔΙΑ ΤΟΝ ΚΑΡΚΙΝΟ

(Εγκεκριμένη από την Ι.Σ. της Εκκλησίας της Ελλάδος)
[Αρ. Πρωτ. 1465/25-6-1984]

Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ο επιτιμών τοις πνεύμασι της ασθενείας και την υγείαν τοις επικαλουμένοις Σε εκ πόθου καρδίας και τη προς Σε πίστει επιδαψιλεύων, επάκουσον ημών των αμαρτωλών, παρ΄οις, συν ταίς άλλαις, και ητής του καρκίνου μάστιγος δεινή απειλή αφαρπάζουσα εκ μέσου ημών, μετά επώδυνον νόσον και εν βραχεί χρόνω, πατέρας, αδελφούς και τέκνα ημών, βαθείαν

δε θλίψιν και οδύνην, εκ του θανάτου αυτών, ον εκ φεύξαι ου δύνανται, προκαλούσαν πάσι.

Τω φωτιστικώ και αγιαστικώ σου Πνεύματι, Κύριε, οδήγησον τους εν ιατρική επιστήμη ερευνώντας εις την του κακού του εξολόθρευσιν, το φάρμακον και τον της Θεραπείας τρόπον αποκαλύπτων, δύναμιν παράσχου τοις πάσχουσι και υπομονήν και αναψυχήν εν τοις πόνοις, πάσι δε την θεραπείαν ψυχή και σώματι επιβράβευσον, πρεσβείαις της ‘Υπερευλογημένης Δεσποίνης Ημών Θεοτόκου και Αειπαρθένου Μαρίας, της Ζωοδόχου Πηγής, Ης το ύδωρ εν τη βασιλίδι των πόλεων επιχυθέν ασθενούση εκ καρκίνου, το πάθος έπαυσε, του εν αγίοις πατρός ημών Παρθενίου, επισκόπου Λαμψάκου, των αγίων ενδόξων και θαυματουργών Αναργύρων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος και Ιαματικού Παντελεήμονος και πάντων Σου των Αγίων. Αμήν.